

KAKO PREŽIVETI PRAZNIČNE DNI V MARIBORU

INFORMACIJE
O DOGODKIH:

ČAROBNI MARIBOR, december 2025
Brezplačen izvod, naklada 54.100 izvodov
Izdajatelj: Mestna občina Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2000 Maribor
Besedila, lektura in oblikovanje: Mestna občina Maribor
Grafike Čarobni Maribor, koncerti in drsališče: Visit Maribor
Tisk: Florjančič tisk d.o.o.

Drage Mariborčanke, Mariborčani, dragi prebivalci našega mesta.

Maribor že sije v čarobnih nitih, ki se v kilometrih stekajo od prenovljenega Lenta do Mestnega parka. Upam, da ste se že sprehodili po čarobnem Mariboru in prazničnih točkah. Če ne, pa se bo do konca decembra zvrstilo še veliko dogodkov, tudi za otroke, ki nas bodo popeljali v novo, še boljše leto 2026. Razlogov za veselje je letos v Mariboru veliko. Postali smo svetovno mesto dreves in prostovoljstvu prijazna občina. Po ulicah Maribora je pričel voziti nov električni Mestni vlakec, o naši smeri v zeleno in trajnostno prihodnost pritrjuje, da imamo v Mariboru največ električnih avtobusov v Sloveniji. Veliko pozornosti namenjamo postavljanju in urejanju novih otroških igrišč na prostem, pri šolah, ponekod smo dodali tudi naprave za gibalno ovirane in starejše. Razvija se tudi sodobna zdravstvena in lekarniška mreža z novo Zdravstveno postajo Magdalena ter z novo, trenutno nastajajočo postajo na Teznu. Na območju UKC Maribor sedaj vozi tudi brezplačno vozilo dr. Maister za boljši in hitrejši dostop do zdravstvenih storitev. Sprehodi po prazničnem Mariboru so še lepši ob 40 zgradbah, katerim smo v starem mestnem jedru prenovili fasade. To je le nekaj izboljšav, ki so se v mestu zvrstile v letu 2025.

Ob koncu leta smo v dobrem sodelovanju resornih ministrstev in predsednika vlade zagotovili 20.7 milijonov evrov evropskih in državnih sredstev za sofinanciranje Rotovža, mestne hiše kulture. Tako bo v samem srcu mesta zrasel sodoben prostor za knjige, umetnost, film, učenje in druženje. Rotovž bo kraj, kjer bo vsak našel del sebe in kjer se bo rojevala kultura prihodnosti.

Vse to nam daje možnosti za več vlaganja v šole, vrtce, znanje in podjetniško okolje. Korak za korakom gradimo Maribor, ki ponuja več priložnosti, boljše kakovost življenja in več razlogov za ponos.

Želim vam, da vam leto 2026 prinese pogum, ki bo navdihoval spremembe, modrost, ki bo usmerjala odločitve, ter povezanost, ki bo gradila našo skupnost.

Aleksander Saša Arsenovič
Župan Mestne občine Maribor

BREZPLAČNI KONCERTI
v Božični vasi na Glavnem trgu

18. 12. ob 19.00:
Joe & Stacey with The Rhythm Boys

20. 12. ob 19.00:
Hip-hopera: Tim Ribič & 6pack Čukur

25. 12. ob 18.00:
Božični koncert: Nejc Miklošič Quintet

31. 12. ob 11.30:
Silvestrovo opoldne: Karneval band

25. 12. – 31. 12., od 18.00:
Glasba z DJ-jem

BREZPLAČNI KONCERTI
na Trgu Leona Štuklja
(vsi koncerti s pričetkom ob 20.00)

18. 12.: Nipke & The Nipples

19. 12.: Dejan Vunjak & Brendijeve barabe

20. 12.: Pantaloons

25. 12.: Natalija Verboten

26. 12.: ALO!STARI

27. 12.: Redhedii & Estora

29. 12.: Denis & Denis

30. 12.: Štuk 40 let

31. 12.: Domen Kumer & Karneval

**ČAROBNO
DRSALIŠČE**

19. 12. 2025 - 1. 2. 2026

Trg svobode

Dobrota se začne z enim dejanjem.

Lahko je to zgolj prijazen nasmešek, topel stisk roke ali prijazna beseda. Naj nas zgodbe prostovoljcev spodbudijo, da v teh prazničnih časih vsak nameni kanček dobrega za someščanke in someščane.

Stanko Kozar, Prostofer

Sem rojen Mariborčan, Razvanjčan, že celo življenje. Večino delovne dobe sem preživel v velikem in uspešnem podjetju Hidromontaža, ki se ga zagotovo še veliko Mariborčanov spomni. Leta 2006 sem se upokojil s polno delovno dobo in postal predsednik Občinske turistične zveze Maribor. Za projekt **Prostofer** v mariborski občini sem slišal po radiu leta 2022 in se odločil, da se pridružim. Zakaj? Ker sem zdrav, še vedno lahko vozim in ker imam čas, da naredim kaj dobrega za someščanke in someščane. Velikokrat tudi prijatelje nagovarjam, da se naj pridružijo prostoferjem. Navsezadnje si lahko sami izberemo koliko voženj opravimo na teden. Sam jih naredim tudi po osem na dan, v letošnjem letu sem jih naredil skupaj že za 42 dni voženj. Odločitev mariborske občine, da se priključi projektu Prostofer, je res pohvalna, saj s tem pomagamo starejšim po nujnih opravkih. Ker sem del projekta že od vsega začetka, poletja 2022, se z nekaterimi že poznamo, kdaj kdo tudi izrecno prosi, da ga peljem jaz. Denimo gospod iz Žavcarjevega vrha, ki je moj nekdanji sodelavec iz Hidromontaže. Tako da tudi na tak, morda nenavaden način, smo lahko v stikih s prijatelji in znanci. Vsakomur priporočam, da če ima čas in voljo, da naredi kakšno dobro, prostovoljno delo. Pogovori v avtomobilu so vedno zanimivi, od dnevnopolitičnih tem do zdravstvenega sistema. Veliko govorimo tudi o aktualnem dogajanju v Mariboru. Kar lahko rečem je, da se Maribor pozitivno spreminja. Zelo je lep prenovljen Lent, nedavni vladni obisk pa je prinesel tudi premike pri obuditvi Račjega dvora, prostora na katerega imamo marsikateri Mariborčani lepe spomine. Tako da, dragi someščani, če imate kaj prostega časa, vas vabim, da se pridružite projektu **Prostofer** ali kakšni drugi obliki prostovoljstva.

Dušan Mikl, prostovoljni gasilec

Sem prostovoljni gasilec in član PGD Dogoše že 50 let – skoraj – pridružil sem se spomladi leta 1976. Za članstvo me je navdušil stric, ki je bil takrat predsednik društva, sicer pa je celotna moja družina vključena v PGD Dogoše in društveno dogajanje. Po mojih izkušnjah je odločitev za članstvo družinska tradicija ali pa vpetost v družbeno dogajanje kraja. Nekoč so bila mladim večinoma na voljo gasilska in kakšno športno društvo. Ampak biti prostovoljni gasilec, oziroma prostovoljec sploh, je poslanstvo in osebno zadovoljstvo. Se posebej v težkih situacijah, po intervencijah, ko vidimo hvaležnost in veselje ljudi, ki smo jim pomagali, rešili premoženje, domače živali ali življenje. To so neprecenljivi občutki, ki ti dajo ogromno pozitivne energije in ti odgovorijo na vprašanje »Zakaj to delaš?«. Zelo močna so bila ta čustva recimo ob velikih tragedijah, kot požari na Krasu in poplavah na Koroškem. Najprej pomagaš kot operativni gasilec, potem pa kot gasilec, ki je tudi človek. Mi recimo smo organizirali zbiranje denarne pomoči za člane tamkajšnjih PGD-jev, to so bili simbolični zneski, ki so nekomu, ki je izgubil vse, še čevlje, pomenili veliko. Ko te nekdo, ki je izgubil vse, povabi čez eno leto v novo hišo, veš, da si naredil nekaj res iskreno dobrega in nesebičnega. **Prostovoljna gasilska društva** delujejo kot celica družbe, kot družina. V društvo se namreč lahko včlaniš pri vsaki starosti, no, od šestega leta dalje. In tako kot v vsaki družini, je tudi v gasilskih društvih najbolj pomembno zaupanje med člani. Ker če si zaupamo in si stojimo ob strani ob vsaki preizkušnji življenja, samo tako vemo, da se lahko zanesemo drug na drugega v času intervencij. Pogosto se znajdemo v nezavidljivih, težkih situacijah, ko si moramo zaupati, da ne pride do večje nesreče. In smo jih zato tudi že prepričali. Torej, ja, zaupanje, druženje, prostovoljstvo in delo dobro za sočloveka je tisto, kar nas **prostovoljne gasilce** odlikuje. Zato vabljen vsak, da postane del gasilske družine, ne glede na starost.

Ko združimo zgodbe, dobimo celoto, ki povezuje.

Borut Cerkvnič, krvodajalec

V letu 1972, ko so razsajale črne koze, smo se taborniki XI.SNOUB Miloša Zidanška odločili, da prostovoljno darujemo kri. Tako sem pri svojih 23 letih prvič **daroval kri**. Od takrat, pa vse dokler sem lahko, sem to dragoceno tekočino daroval še velikokrat, z zavedanjem in željo pomagati vsem, ki so me potrebovali. Sedaj sem star že več kot 65 let in krvi, zaradi starostne omejitve glede darovanja, več ne morem darovati. A spodbujam, organiziram in motiviram ljudi za darovanje krvi. Tako tudi v Mestni četrti Tabor že dolga leta z velikim veseljem vodim aktiv krvodajalcev, v katerega nas je vključenih več kot 500. Še posebej me veseli, da je med njimi veliko mladih, ki razumejo in se zavedajo, kako pomembna je za nekoga njihova odločitev. Vendar, da bi bile zaloge stabilne, mora Rdeči križ, skupaj s transfuzijsko službo, vsak dan zagotoviti 300 do 350 krvodajalcev. Zato potrebujemo odgovorne krvodajalce in podporo družbe. Kot družba bi se morali zavedati, kako zelo smo odvisni drug od drugega. In ker lahko samo zdrava oseba daruje kri, bi se predvsem delodajalci morali zavedati, kako velika vrednota je zdrav zaposleni. Ob koncu pozivam vse, ki se morda še odločate, kako narediti kaj dobrega za sočloveka, darujte kri. To je zagotovo ena izmed najbolj osebnih, plemenitih in dobrih dejanj, ki jih lahko namenite. **Podarite življenje.**

Minka Žiberna, sprehajalka kužkov v zavetišču

V Zavetišču Maribor **sprehajam kužke** več kot šest let, vsak dan po 3 do 4 ure. Tudi doma imamo kužka, tako da se že od nekdaj moj dan začne in konča s sprehodom kosmatinca. Vendar sem vedno želela del svojega časa nameniti tudi kužkom v zavetišču. In sem začela prvi dan moje penzije. **Sprehajam vsak dan**, v soncu, dežju, snegu, saj kužki kljub vremenskim neprilikam želijo iti ven, da lulajo, kakajo, vohajo, se razgibajo in se družijo s človekom. Primerjam našo psičko, ki ima tri do štiri sprehode dnevno, toplo stanovanje, vrt, ob sebi svojega človeka skoraj cel dan. Kužki v zavetišču pa imajo kljub skrbi zaposlenih le mali boks, kjer preživijo večino dneva. Kužki hočejo imeti svoj prostor čist, zato veliko kužkov v boksu ne lula in ne kaka. Zato mi je pomembno, da pridem v zavetišče vsak dan, jih peljem ven in s svojimi izkušnjami, pozornostjo, ljubeznijo prispevam delček k njihovem boljšemu počutju in socializaciji. Na kužke se med sprehajanjem tudi navežem in sem vesela za njih, ko dobijo svoj topel dom, svojega ljubečega človeka. Z nekaterimi skrbniki ostanemo v stiku in se skupaj veselimo, kako kužki uživajo v svojem domu, se cartajo na kavču, uživajo na sprehodu. Sprehajanje kužkov v zavetišču je zdravilno tudi zame, saj ta čas preživim v naravi, občudujem sončne vzhode in nabiram kondicijo.